

Одгуркотили люті урагани,
Одклекотили бурі і шторми,
І тільки чайки квілять у тумани,
Могутніх вод черкаючи крильми.

Надходить штиль. Безмежний, як пустеля,
Ледь-ледь зітхає океан в імлі,
По груди в хвилях сплять безмовні скелі,
І в гаванях дрімають кораблі.

Оце і все. Пройшло — як одіснилось.
Ті ж самі пальми, синь за маяком,
І тільки горда мужність засвітилась
В очах матросів, що пройшли крізь шторм.
